

som den Mand, der venter Regn i Morgen, kan være lige saa god som den, der venter Solskin. I al Almindelighed at skælde Baissister ud for slemme Mennesker er taabeligt og barnagtigt; men i Øjeblikket har jeg Lov til at sige, at Baissisterne kunne gøre og virkelig gøre Ulykker. Og der er en bestemt Form for Fiksering i Øjeblikket, som jeg tror er uheldig. Vi have ikke i Danmark en Likvidationskasse, som de have det andre Steder, men man hjælper sig. Hvad jeg siger her, ved jeg ikke positivt, da jeg ikke er Vekselerer; men den eneste Maade, jeg kan tænke, Fiksering kan ske, er ved Salg af Aktier, der egentlig tilhøre en anden end Sælgeren. Forholdet er, som De vide, at Spillesygen er vokset; mange jævne Mennesker, endogsaa gamle Koner, ere Spekulanter. De indbetale 10 pCt. til deres Vekselerer paa de købte Aktier, der selvfølgelig blive liggende hos ham. Men Vekselereren kan laane disse Papirer ud igen til en anden Vekselerer, og deri ligger der efter min Mening noget, som maa kaldes en uheldig Tilstand, idet Vekselereren paa den ene Side optræder overfor mig, der er Haus-sist og har købt disse Papirer, og samtidig laaner dem ud igen til Mænd, der ville sælge og trykke Priserne. Det er et uheldigt Forhold og vist ikke ganske legitimt, og jeg vilde ønske, at Børs-usagen her vilde skride ind. Lad mig straks tilføje: jeg raaber ikke paa en Kommission, ej heller paa Justitsministeren, men jeg kalder paa, at Fondsbørsens Mænd selv skulle skride ind. Jeg gentager, at i Øjeblikket gøre Baissisterne Skade, fordi vi ere saa nærvære, og de fleste Papirer ere saa langt nede, at Baissen i København ikke har nogen social Berettigelse. Naar Baissen vil komme, saa lad den komme under Haussen, paa en Tid, da vi have den stærke Oppusten af Papirer, saa er det Baissen, der gør Nytte, og Haussen, der er landsskadelig. I Øjeblikket saa jeg helst, at Baissen blev hjemme.

Forholdene karakteriseres, som sagt, af en Diskonto paa 6—6½ pCt., en Diskonto, der heldigvis er sjælden i dansk Økonomi, i hvert Tilfælde som et langvarigt Fænomen. I Tiden siden 1840 havde vi i 1857 under Krisen en 6 pCt.s Diskonto, der varede 8 Maaneder; i 1866 varede den i 3 Maaneder, i 1873 i 1 Maaned, i 1875 i 4 Maaneder, i 1876 i 2 Maaneder, i 1877 i 3 Maaneder, i 1899 i 4 Maaneder, og i 1900 varede den 11 Maaneder. Denne Gang have vi haft en Diskonto over 6 pCt., der har varet i 24

Maaneder! Det er første Gang i Danmarks økonomiske Historie siden 1840, at dette har været Tilfældet. Naar jeg senere skal gaa over til at gøre et Par Bemærkninger til Bankerne, som jo ikke have haft den Omsigt, de skulde have, og som have deres Andel af Ansvaret for Tilstanden, har jeg netop Lov til det, fordi bl. a. Nationalbanken i Oktober 1905, altsaa midt i den gode Tid, gav en Advarsel, idet den med et Ryk satte Diskontoen op fra 4 til 5 pCt. Og da var man Nationalbankens Advarsel overhørig. Man var i øvrigt ogsaa Handelsbankens Advarsel overhørig, og det ligger maaske i, at Folk vide, at Handelsbankens Direktør jo er født Pessimist eller i hvert Fald giver sig Karakter af det.

Se vi paa Fondsmarkedets Tilstand, saa er den ogsaa ejendommeligt i dette Øjeblik. Jeg har gjort op det Kurstab, vi have haft paa Københavns Børs siden December 1906. Min Opgørelse gælder Kursfaldet for alle dagligt noterede Papirer. Jeg antager, at Kursfaldet paa 1ste Prioritetsobligationer har været 5 pCt. — det er vel det mindste —, og det vil altsaa være 65 Millioners Kurstab paa de ca. 1,300 Millioner noterede Kreditobligationer, og paa andre Hypotekforenings Obligationer, hvis Beløb er mellem 60 og 70 Millioner, er der tabt ca. 4 Millioner i Kursfald, det er altsaa ca. 70 Millioner paa Obligationsmarkedet. Paa Aktiemarkedet er der et Kursfald paa 25 Millioner for de 4 store private Banker: Privatbanken, Landmandsbanken, Handelsbanken og Laane- og Diskontobanken. Kursfaldet paa de nødlidende Banker har været 35 Mill. Kr., og Kursfaldet paa de dagligt noterede Dampskibsselskaber har været 25 Mill. Kr. og Kursfaldet paa forskellige andre Papirer noget lignende. Tage vi endvidere de Onsdags-noterede Papirer og Obligationer med, antager jeg, at vi komme op paa et Kursfald siden 1ste Januar 1907 paa Københavns Børs paa 200 Mill. Kr. Jeg gør opmærksom paa, at det ikke er et Tab paa 200 Mill. Kr., thi heldigvis have ikke alle solgt deres Papirer, de fleste have beholdt dem.

Derimod er der nogle Papirer — det udtaler jeg med Glæde —, der ikke have været med i den Grad i Derouten, det har været en Flerhed af vore Industripapirer; de have gennemgaaende holdt sig, ja, et Par enkelte af dem have oven i Købet taget Favør og ere gaaede frem.

I Fjor ved 1ste Behandling havde jeg foresat mig en Ting, at prøve paa at give